

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Caput II. De damnis ex malorum Sacerdotum vita oriundis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

Clarius verò id ipsum periculum s. 15. in ap-
 pend. de diversis sic explicat : Si diligenter attenditis, Fra-
 tres carissimi, omnes Sacerdotes Domini & Ministros Ec-
 clesiarum in grandi periculo esse cognoscetis. Ipsi enim
 inspirantur Spiritus Sanctus dicens : Clama, ne cesses,
 et tuba exalta vocem tuam, & annuncia Populo meo
 scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum. Et ite-
 rum : si non annuntiaveris iniquo iniquitatem suam, san-
 ctam enim ejus de manu tua requiram. De ipsis etiam Apo-
 stolus dicit : Obedite Præpositis vestris, ipsi enim pervigi-
 lant tanquam rationem reddituri pro animabus vestris.
 pro se, Fratres, unusquisque vix poterit in die judicii
 rationem reddere, quid de Sacerdotibus futurum est, &
 quibus sunt omnium anima requirenda ? Unde non im-
 merito exclamat Trithemius Abbas in sua epist. de Sacerdo-
 tum vita c. 1. Miseranda generis humani conditio, quæ
 eorum scelera debuerant emendare, graviora commit-
 tunt. Sedent pro pudor in villis & urbibus publice Sa-
 cerdotes concubinarum suarum commixtione diffamati,
 eorum tantus hodie invenitur numerus, ut si Præsul ali-
 que in sua Diocesi tales voluerit corrigere, solæ multitu-
 tudine videtur, à proposito terreatur. Ut adeò ferè verifi-
 cum videatur S. Chrysostomi pronuntiatum : Multi Sa-
 cerdotes, pauci Sacerdotes : multi nomine, pauci opere.

CAPVT II.

DE DAMNIS EX MALORVM
 SACERDOTVM VITA
 ORIUNDIS.

Multa quidem recenseri possent damna, quæ ex im-
 proborum Sacerdotum vita oriri solent, sed quæ
 quatuor præcipuè revocari queunt, videlicet ad damna,
 DEO, Ecclesiæ, ovibus, & ipsis Sacerdotibus oriuntur.
 I. Et primò quidem DEUM quod attinet, quanta is
 damna & injurias à Sacerdotibus malis patiatur, S. Grego-
 rius in Luc. sequentibus verbis declaravit : Nullum
 R 2 majus

maius praedictum, quam à Sacerdotibus tolerari. Inde quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, se exempla pravitate cernit; quando ipsi peccata peccata compefcere debuimus. Nulla animarum curamus, ad nostra studia vacamus, terrena curamus, humanam gloriam intentam mente captamus ipso, quo ceteris praelati sumus, ad qualibet agendam licentiam sumimus, & suscepta benedictionum verum vertimus ad ambitionis argumentum. Deas relinquimus, ad terrena negotia vacamus, divitias accipimus, & terrenis actibus implicamur. ipse DEUS jam olim in veteri Testamento per figuram claravit, quando Ezechieli Prophetæ in Babylonia Spiritu in Jerusalem raptus, ad primum templi multitudinem idololatrantium, & picturis reptantium, in malum thus offerentium ostendit. Deinde prophetas Mulierum Adonidem deplorantium, quod carnis tuditinis & luxuriæ idolum, monstravit, & postulat. *Fili hominis vidisti abominationes maximas, atque omnes videbis majores.* Et mox in atrium interius introitum viginti quinque viros, qui dorsum altari obvertentes ad ortum solis adorabant, conspexit; per quos & omnes stromus & alij Interpretes peccata Sacerdotum, qui interiori serviebant, intelligit, atque adeo monstrat, ra, non ratione operis, sed tamen ratione statum, tis censebantur. Unde Malach. 2. sic eos alloquitur: *nunc ad vos mandatum hoc, o Sacerdotes, si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor, ut detestari nomen meo, ait Dominus Exercituum, maledicam vobis egestatem, & maledicam benedictionibus vestris. Ego dicam illis, quoniam non posuistis super cor, ut detestari projiciam vobis brachium, & dispergam super vestrum stercus solemnitarum vestrarum, & aliam cum.* Et iterum ibidem: *Vos recessistis de lege, & carnalizastis plurimos in lege, irritum fecistis precepta, propter quod Ego dedi vos contemptibiles, & aliam omnibus populis.* Quæ omnia Sacerdotibus proferenti tantò potiori jure applicari possunt, & aliam stantius est illorum Sacerdotium, atque adeo & aliam

præcedendo, si vitam tanto muneri congruam non instituerint. Unde merito S. Augustinus epist. 148. pronuntiavit: *Nihil est in hac vita, & maxime hoc tempore facilius, & la- tius, & hominibus acceptabilius Episcopi, aut Presbyteri, aut Diaconi officio, si perfuntoriè atque adulatoriè res a- gatur: sed nihil apud DEVM tristius, miserius, & dam- nabilius.*

III. Quod verò secundò gravia etiam Ecclesiæ damna ex malorum Sacerdotum improba vita, moribusque oriantur, olim S. Gregorius p. 1. Pastor. c. 2. dist. 23. indicavit di- cendo: *Nemo in Ecclesia plus nocet, quàm qui perversè agens nomen vel ordinem Sanctitatis habet. Delinquentem nam- que hunc nemo redarguere præsumit, & in exemplum cul- pæ vehementer extenditur, quando pro reverentia ordinis peccator honoratur.* Et consentiens S. Hieronymus, vete- ri, inquit, scrutans historias, invenire non possum stridisse Ecclesiæ, & de domo Domini populos seduxisse, præter eos, qui Sacerdotes à DEO positi fuerant & Propheta, id est, seculariores. Ipsi ergo vertuntur in laqueum tortuosum, in omnibus locis ponentes scandalum. Neque sanè neces- sariè est, veteres duntaxat historias evolvere, nam si vel nostri tantat ævi gesta percurramus, clarissimè deprehendemus, omnes propemodum hæreses ab impijs Sacerdotibus fuisse excogitatas; quod verò majus damnum Ecclesiæ oriri po- terat, quàm quòd per tot hæreses tam fœdè contaminata & infecta ejus Religio fuerit? Unde merito de talibus Sacer- dotibus Ecclesiæ conqueri, illaque Jeremiæ. c. 10. verba u- surpare videtur posse: *Va mihi super contritione mea, pes- tima plaga mea, tabernaculum meum vastatum est, omnes fideles mei (caritatis videlicet & unionis, quâ Fideles in- ter se uniebantur,) disrupti sunt, Filij mei (Sacerdotes nempe, qui quasi primogeniti erant,) à me exierunt, & non reverterunt. Non est, qui extendat ultra tentorium meum, & erigat pelles meas, quia stultè egerunt Pastores, & Do- ctorem non quaesierunt, propterea non intellexerunt, & om- nis grex eorum dispersus est.* Sed & ipsi Pastores & Sacer- dotes tales jure illud S. Hieronymi usurpare possunt: *No- strum peccatum Barbari & Hæretici fortes fiunt, nostrum vitium Catholicus superatur Exercitus; infelices nos, qui tantum*

difficilem DEO, ut per rabiem Barbarorum & Hæreticorum illius in nos ira deficiat.

IV. Non minus verò damnum etiam ipsis ovibus modi Sacerdotum reproba vita oritur; cum, ut S. Augustinus ait, misera Sacerdotum conversatio, plebs Dominici sit miserabilis subversio; id quod S. Ambrosius apud Chelantium tr. 2. virg. Aaron. lect. 7. eleganti similitudine declarat dicens: Sicut in corporalibus membris caput vitio tanto necesse est, reliquum corpus inundatione peccatorum morti lethaliter irrigari; ita & hi, qui caput viciant, Ecclesia, morbo suo fraternum vitiant corpus, ut vitio totius corporis compage insanciatam possit evadere. Negligentium Sacerdotum vitiositas non infecit, Latemur populum videmus nugacem & indoctum, eo quod Latemur beat Sacerdotes. S. Chrysostomus verò ho. 38. super eam aliâ, eâque duplici similitudine idipsum sic constituit: sicut in corpore, si aliquod vitiatum fuerit membrum, totum omnino languet & stomachus; si autem stomachus languerit, omnia membra inveniuntur infirma; sic si Christianorum peccaverit, non omnino peccavit & Latemur dos; si autem & Sacerdotes peccaverint, totus populus vertitur ad peccandum. Ideo unusquisque Christianus pro suo peccato reddet rationem, Sacerdotes autem Latemur lûm pro suis, sed & pro omnium peccatis reddent Latemur nom. Et quemadmodum cum videris arborem palam folijs marcidam, intelligis, quia aliquam culpam circa radicem, ita cum videris populum indisciplinatum & irreligiosum, sine dubio cognosce, quia Sacerdotum non est sanum. Quibus omnibus ad stipulans S. Gregorius ho. 17. in Evang. quarto, inquit, mundus gladio ferri afficitur; quibus quotidie percussionebus intereat populus videris, cujus hoc nisi nostro Sacerdotum peccato agitur percuncti populo auctores mortis existimus, qui esse debent Duces ad vitam: ex nostro peccato populi turba perit est, quia nostrâ negligentia ad vitam erudita non est.

V. Quartò denique quantum sibi metipsis damnum Latemur sant impij Sacerdotes, clarè S. Hieronymus c. c. sup. Ezech. indicavit, dum dixit: Grandis dignitas Sacerdotum grandis ruina, si peccant. Latemur ad ascensum, si

namus ad lapsum. Non est tanti gaudij excelsa tenuisse,
 tanti maroris de sublimibus corruisse; nec enim solū
 nostris delictis reddemus rationem, sed pro omnium, quo-
 rum abutimur, donis, & nequaquam sumus de eorum sa-
 liciti. Talibus sanè sacerdotibus velut Judicibus
 spiritualibus multò magis congruit, quàm Judicibus sæcu-
 laribus severa illa conminatio sap. 6. à DEO facta: Quo-
 nam data est à Domino potestas vobis (in Fideles) & vir-
 tutum (id est, talenta necessaria) ab Altissimo, qui interroga-
 bit opera vestra, & cogitationes scrutabitur, quoniam cum
 illis Ministri regni ipsius (spiritualis) non rectè judicā-
 tis, nec custoditis legem justitiæ, neque secundum volun-
 tatem DEI ambulastis. Horrendè & cito apparebit vobis,
 quoniam iudicium durissimum his, qui præsunt, fiet; exi-
 pient enim conceditur misericordia, potentes autem potenter
 tormenta patientur. Unde meritò S. Anselmus in med. ex-
 clamat: O durus, & durior casus! heu perdidit Sacer-
 dotis beatitudinem, ad quam factus est, & invenit mortem,
 ad quam non est factus. Nec mortem duntaxat, sed gran-
 dem etiam infamiam & confusionem; nam, ut S. Chryso-
 stomus h. 5. in Matt. rectè advertit, verè magna confusio
 sacerdotum, & omnium Clericorum, quando Laici inve-
 niuntur fideiores eis, & justiores. Quomodo non sit con-
 fusio, esse inferiores Laicis illos, quos & equales esse con-
 fusio est? quæ omnia magis ex sequenti capite patebunt.

CAPVT III.

DE INFELICI EXITV MA-
LORUM SACERDOTUM.

Quod olim S. Augustinus de doctr. Christ. pronuntiavit,
 dum dixit: Non potest malè mori, qui bene vixe-
 rit; & sic bene moritur, qui malè vixit; nam, ut sa-
 pienter advertit Cæsarius in 6. admon. percutitur hęc ani-
 madversione peccator, ut moriens obliviscatur sui, qui vi-
 vens oblitus est DEI; hoc plerumque etiam in Sacerdo-
 tibus impiè viventibus adimpletum esse, crebra experien-